

TÜRK MÜZİĞİNDE MAKAMLAR

Türk müziği denir denmez, çoğunluğun aklına ilk gelen merak konusu, makamların ne olduğu ve birbirlerinden nasıl ayırt edildikleridir. Sözlük ve ansiklopedilerdeki açıklamalar da maalesef biz amatör müzik severlerce anlaşılamamaktadır. Çoğu kimse bu anlaşılmazlığı, açıklamaların yetersizliğine bağlarlar. Aslında, makamın ne olduğu ve makamların birbirinden nasıl ayrılabilceği teknik bir konudur ve eğitim gerektirir. Bu nedenle bu yazıda, müzik eğitimi almamış müzik severlere, makam konusunu pratik olarak anlatmak(olabildiğince) amaçlanmıştır.

Gelin önce, makamın sözlük tanımından işe başlayalım.

Arapça kaame-yekuumu (ayakta durmak) fiil kökünden gelen makam kelimesi, İslam'ın ilk yıllarında Kuran-ı Kerimi ayakta okuyanların durduğu yere denirdi. Yani, sözlük anlamı ile makam (kaa uzun okunur), kıyam edilen, durulan, durulacak yer, durak demektir. Zamanla, devlet görevlilerinin bulundukları mevkii belirtmek için kullanılır oldu. Elbetteki müzikteki makamın bununla bir ilgisi yok.

Belli giriş, gelişme ve bitiş kurallarına göre kullanılan müzik dizelerine Uygurlar "kök" ve "küg" şeklinde okunabilen bir isim vermişlerdi. İşte makam, bu anlamda ilk defa Azeri bilgini Meragalı Hoca Abdülkadir tarafından,1418 tarihli Makaasıdü'l-elhan adlı kitabında kullanılmış ve öylece yerleşmiştir.

Bizim müziğimizdeki ezgiler, Batı müziğinde olduğu gibi serbestçe değil, girişi, gelişmesi ve bitiş belirlenmiş bir düzen içinde kullanılırlar. Ezginin dolaşımını düzenleyen bu kurallara seyir adı verilir. Makamlara kişilik, lezzet ve kokusunu veren, işte bu hayati önemdeki, bestecilerin değiştiremeyeceği seyir kurallarıdır. Makamı, bazı kitapların yaptığı gibi, bir durakla-bir güçlü etrafına toplanmış seslerin genel durumu diye tanımlamak, bir bilinmeyene iki bilinmeyen daha katmak olur; durak ne, güçlü ne gibi. Oysa, makamın sırrı seyirdedir.

Peki, makamlar birbirinden nasıl ayırt edilir? Bu soru, aynı forma ile oynayan Macar ve Çek takımlarını nasıl ayırt ederiz veya şöhretli iki ressamın resimlerini imzalarına bakmadan nasıl birbirinden ayırt ederiz sorusuna benzer. Çocukluğundan beri resim yapan, daha ilkokuldayken ödül almış, suluboyadan karakaleme, ondan yağlıboyaya geçmiş ve lise yıllarından itibaren resim sergilerinden çıkmamış olan bir insan için, değişik resim üsluplarını ayırt etmek zor olur mu? Bu

merak, şöhretli ressamın tablolarını imzaları olmasa bile, kolaylıkla teşhis edilebilecek seviyeye getirilebilir. İşte, müzikte böyledir. Resim yapmada nasıl gözle elin işbirliği şartsa, müzikte de kulakla hafızanın işbirliği şarttır. Yani, ancak uzun yıllar müziğe emek vermiş ve Türk müziğini öğrenmiş kişiler, makamları birbirinden ayırt edebilirler.

Fakat, müzikle amatörce ilgilenmiş müzik severler de, makam duyularını şu pratik metotla geliştirebilirler:

Makam adlarına göre alfabetik herhangi bir güfte kitabından, dilinize takılan bir şarkının hangi makamda olduğunu fihristten bulup, o makamda başka hangi şarkıları mırıldanabildiğinizi işaret edin. Böylece hem makamın özelliklerini tanımış, hem de kendinize küçük bir repertuar yapmış olursunuz. Bunun yanı sıra, radyo ve TV'deki fasıl programlarını dinleyip, bildiğiniz ve bilmediğiniz parçalar arasındaki "genel hava" bağını kurarak makamın genel karakterini anlamaya çalışın. Örneğin, "Yaslı gittim şen geldim" türküsünü kendi kendinize mırıldanırken, rast makamını hissetmeye başlarsınız. Bunun için sesinizin güzel olması gerekmez. Dünyada herkesin iyi-kötü bir şeyler mırıldanabilecek kadar sesi vardır. Eğer rast makamını duyduğunuzda hemen fark etmek istiyorsanız, bol bol rast makamında değişik eserler dinleyip, bu şekilde mırıldanacaksınız. Zamanla, rast makamının nasıl bir havası (ezgi karakteri) olduğunu, kulağınızda ve dilinizde canlandırabileceksiniz.

Mırıldandığınız parçaların melodileri birbirinden farklı olmasına rağmen, onların ortak bir tarafını yakalayacaksınız. İşte o taraf, seyir dediğimiz şeydir ki, makam ailelerini meydana getirirler. Bu ortak tarafların yoğun bir belirginlik kazanması ve parçadan parçaya değişmemesi haline, müzikte makam denir. Tüm makamları tanımak ancak profesyonellerin işidir. Bir dinleyici olarak, rast, nihavent, uşşak, hicaz, hüseyini, segah, hüzzam, saba ve kürdili hicazkar gibi birkaç temel makamı tanımak yeterli olabilir.

Uşşak ile Bayati, Hüseyini ile Muhayyer, Saba ile Bestenigar makamları arasındaki farkları, ancak, nota okuyan, şarkı söyleyen veya saz çalan profesyoneller fark edebilir.

Türk müziğinde, tarih boyunca icat edilmiş, 600' e yakın makam vardır. Bu makamlarla 40 bine yakın parça bestelenmiştir. Bugün kullanılan makamların sayısı ise 70-80 kadardır. Radyo-TV ve konserlerde kullanılan repertuarın 3-4 bin civarında olduğu söylenebilir.

MAKAMLAR

Acem Makamı

Acem Saz Semaisi (Nuri Halil Poyraz)

Bir şeh ki tâc-dârân olmakta hâk-i râhı

Bu bir değil sekiz değil yüz değil

Efendimsin cihanda îtibârım varsa sendendir

Ey bûlbûl-i şûride gülistânıma girme

İki dilber söyleşirler

Ruhlerin seyredelim berk-i gül-i ter yerine

Acemaşiran Makamı

Acemaşiran Fasil

Bakma sakın benden yana

Bir haber ver ey sâbâ n'oldu gülistânım benim

Bir teselli beklerim gönlümdeki bin yâreye

Bu hâl zuhûr etmesin bir daha

Dalga dalga saçını omzuna dökme yine

Ey çeşm-i ahu Mehlika

Gam çekme güzel n'olsa baharın sonu yazdır

Gel ey denizin nazlı kızı nûş-i şarab et

Gönlüm düşüyor çırpınarak gizli kemende

Gönül aşkından oldu pâre pâre

Gönül sana tapalı kapın bana kapalı

Gördüm seni sevdim güzelim gonce-i tersin

Kime hâlim diyeyim, kime feryâd edeyim

Neden kalbim seni sevdi

Nideyim bilmem elinden senin, bilmem nideyim

O tebessüm o tavırlar, o levendane hıram

Rast geldim iki câne (Mavili)

Sanma şâhım herkesi sen, sâdıkâne yâr olur

Sevdadır şu kalbe dolan bu gerçeği sanma yalan

Şu İzmir'in dağlarında

Tutuldum türlü derd-i bî-menende

Zehr'olsa bile nûş edelim câm-ı şârabın

Acembuselik Makamı

Ahû bakışlı bir civan

Acemkürdi Makamı

Altın tasta gül kuruttum aman alim

Artık gelecek sanma sakın geçti o günler

Aşıkım ben gül yüzüne

Aşkın ile gündüz gece giryânım efendim

Aşkın kanununu yazsam yeniden

Âteş-i aşkınla cânâ oldum dîvânenen beter aman

Bak yine geçti bahar gül neylesin neylesin

Bari felek ben yuzune soyleyim

Bir başka eda başka bir arzu ile geldin

Bir gün bana geleceksin yıllardan sonra

Bir sevda geldi başıma

Bir vefasız yare düştüm hiç beni yâd etmiyor

Canan bilirim sen beni nalan edeceksin

En sonunda sen benimsin benim eşsiz sevgilimsin

Fikrimin İnce Gülü Gönlümün Şen Bülbülü

Firkat-i yâr beni yaktı dem-â-dem âh ü zâr oldum

Gece sessiz mehtap hazin rûzgâr susuvermiş

Geldi bir hale gönül gelmez hayale gönül

Gönlüm yine ol şûh-i sitemkâre mi kaldı

Ham meyveyi kopardılar dalından

Hayal dolu bir gençlik ümit dolu bir aşk bitti

İntizâr-ı makdeminle reh-güzârın gözlerim

Kır atıma bineyim yar yoluna gideyim

Küçücük kalbin dilerse güzel gözlerin gülerse

Leyl olur ki hüzn içinde her hefes bir ah olur

Ne sen beni gördün ne de ben seni

Öyle bir zalime düştüm ki niyaz dinlemiyor

Rüzgar Uyumuş Ay Dalıyor Her Taraf Issız

Sana eller ne güzelsin demesin kıskanırım
Sen kalbimin mehtabısın güneşisin
Seni çok seviyorum her zaman seveceğim
Sevdadır bu kalbe dolan bu gerçeği sanma yalan
Sevdi gönlüm ey melek sima seni
Söyleyin nerde o göz nûru gönül sevgisi yâr
Yâr peşinde koşa koşa yorulдум
Yollarda kalan gözlere yaşlar doluyor gel
Yükselen nağmenle bak solan güller renk aldı
Zehretme hayatı bana cânânım

Aşkefza Makamı

Aşkefza Saz Semaisi (Ross Daly)
Ömrümüzün baharı birlikte geçsin
Sen Nisansın daha ben Sarı Eylül

Beyati Makamı

Aşk bir yalan değil de ne
Beni bigane mi sandın a canım
Benzemez kimse sana tavrına hayran olayım
Bir gonca-femin yâresi vardır ciğerimde
Bülbül-i Şeydaya Döndüm Dehri Görmez Gözlerim
Çıkalım sayd-ü şikare
Çıkmaz derûn-i dilden efendim muhabbetin
Delisin deli gönlüm, bin bir bereli gönlüm
Emel-i meyl-i vefâ sende de var bende de var
Geçti sevdalarla ömrüm, ihtiyar oldum bugün
Gelse nesîm-i subh ile müjde Şâh-ı behârdan
Gül hazîn, sümbül perîşan, bâğ-ı zârın şevki yok
Gül yüzlülerin şevkine gel nûş edelim mey
Kalbim yine üzgün seni andım derinden
Karşıdan yâr güle güle
Nar-i firkat şule-paş oldukça, sinem dağlıyor
Ne bahar kaldı ne gül ne de bülbül sesi var

Ne semtten canım bu geliş
Seni ne çok sevdiğimi söylesem de bilemezsin

Beyati Araban Makamı

Bağa girdim ay çıktı
Bana n'oldu değişti şimdi hâlim
Bayatiaraban Klasik Repertuar
Bağa girdim ay çıktı
Bekasız hüsnün güvenme anına
Beni bigane mi sandın a canım
Gözümde işvenümâdır hayâl-i bî-bedeli
Kalacak sanma sakın bu çağın bu güzellik solacak

Bestenigar Makamı

Ben seni sevdim seveli kaynayıp coştum
Cânâ sana âşık nice bir münhasır olsun
Çiçekten nağmeden bir deste bağlar
Çok sürmedi geçti tarâb-ı şevk-i baharım
Gayrıdan bulmaz teselli sevdiğim
Söyle git ağlanacak hâlini dildâre gönül

Bûselik Makamı

Aman cânâ beni şâd et
Bana bir aşk masalından şarkılar söyle
Bir akşam son defa seni görmeden
Bir pür cefâ hoş dilberdir
Boş kalbimi bir hatıranın gölgesi bekler
Dil bestenim mesrununum
Dün gece sende ben derd-i mende
Dün gece bezm-i meyde ah edip anmış beni
Geçti bahar hazan erdi bu yerde
Gönül harareti sönmez şarab-ı kevserle
Gözümde özleyiş gönlümde acı

Güle Sor Bûlbûle Sor Halimi Hicranımı Dinle
Rûzgar Kırdı Dalımı Ellerin Günahı Ne
Saçlarıma ak düştü sana ad bulamadım

Çargah Makamı

Altın hızma mülayim
Hekimoğlu derler benim aslıma

Dilkeşhaveran Makamı

Açıldı Bahçede Güller
[Demedim hicranımı ellere yarar diye](#)
[Gül Sevdiceğim Güller Açılsın Yanağında](#)
Karanlık Ufuktan Güneş Doğmadı

Dügah Makamı

Aksaray'dan geçer iken cevirdiler yolumu
[Bir mehveşe bağlandı gönül hayli zamandır](#)
Ne yamandır dil-i bî-çâreye olmak müşteri
Pek sevdim efendim seni gayetle beğendim (Dügah Kâr)
[Sevdi Gönüm Bir Melek-peyker Peri](#)
Yine O Menekşe Gözler Aralı
Zannetme seni şimdi görüp gönlümü verdim

Evcara Makamı

Evcara Saz Semaisi
Efsûn okur uşşâkına ol gamze-i câdû
Sâkî çekemem vâz-ı zârifhaneyi boş ko
Söndü yâdımda akisler gibi aşkın seheri
Yıllarca elim kalbimin üstünde eğildim

Eviç (Evc) Makamı

Aşkınla harab olduğumu söyleyebilsem
Atladım bahçene girdim gülleri fincan gibi (Evç Rumeli Türküsü)

Ayağına giymiş sedef nalini

Ben ağlar idim her gece ol yârim uyurdu

Bir sebeple gücenmişsin sen bana

Doğuyor ömrüme bir yirmisekiz yaş güneşi

Ela gözlerini sevdiğim dilber (Evç Türkü)

Geldi cevher tiği âteş-bârına âyineden

Gözyaşlarınız kalbime toplanmış emeldi

Kalbimde açılmış dağılan bir kuru güldün

Kavakta turna sesi var cânım

On kerre demedim mi sana sevme dokuz yâr

Sabah oldu uyansana (Evç Rumeli Türküsü)

Sevdim bir gonca-i rana

Şahâne gözler şahâne

Evc-Huzi Makamı

[Ben Havada Uçar İdim](#)

Ferahfeza Makamı

Bir dilber-i nadide bir kamet-i müstesna

Bu gece ben yine bülbülleri hamuş ettim

Dinlendi başım dün gece bir parça dizinde

Endâmına râm oldu gönül düştü belâya

Yıllarca ben seni aradım durdum

Ferahnak Makamı

Ferahnak Saz Semaisi

Ferahnak Peşrev

Bir dilbere dî düştü ki mahbûb u dilimdir

Hoş yaratmış bar-i ezel

Rûhumda bahar açtı, onun bülbülü sendin

Sensiz cihânda âşıkâ işret revâ mıdır

Söyletme beni canım efendim kederim var

Gerdaniye Makamı

Al yanağı alına yanam kimse duymaya
Bahar olur yaz olur
Ceylanımı uçurdular, yar elimden kaçırdılar
Kervanım geçmiyor kardan
Odasına girdim fincan elinde
Şu dağları delmeli kül edip elemeli
Yüce dağ başında harman geç olur

Gülizar Makamı

Bî-vefâ bir çeşm-i bî-dâd ne yaman aldattı beni
Dertli ne ağlayıp gezersin burada
Nazlı nazlı sekip gider
Şafak Söktü Gine Suna'm Uyanmaz (Gülizar Türkü)

Hicaz Makamı

Hicaz Fasıl
Acaba şen misin kederin var mı
Açık bırak pencereni, örtme perdeyi bu gece
Açmazsan eğer kalbime sen yâre-i hicran
Ada sahillerinde bekliyorum (Hicaz İstanbul Türküsü)
Adalardan bir yar gelir bizlere
Affeyle suçum ey gül-i ter başıma kakma
Ağla çeşmim eski lezzet kalmamış peymânede
Ağlamışım gülmüşüm kırılıp dökülmüşüm
Ağlar gezerim sahili sanki benimlesin
Ağyâr ile sen geşt-ü güzâr eyle çemende
Ah edip inlerim gurbet ilinde
Ah nideyim sahn-ı çemen seyrini cânânım yok
Ah yine neşe-i muhabbet dil'ü canım etti şeyda
Akşam erdi yine sular karardı
Akşam olur sabah olur yar gelmez
Al goncayı deremedim
Al yanağın alına yanam kimse duymaya
Aldattın beni seviyorum diye kalbimi yaktın

Anladım sevmeyeceksin beni sen nazlı çiçek
Anlatılmaz bin dert ile geçiyor çileli ömrüm
Apansız uyanırsan gecenin bir yerinde
Artık bu solan bahçede bülbüllere yer yok
Âşıklarının hâline ey mâh acımazsın
Aşkı seninle tattı, hicrânla yandı gönül
Ateş-i sûzân-ı firkat yaktı cism ü cânımı
Aynı çatı altında aşkımız bir yalanmış
Ayrılık ateşten bir ok
Baharın zamanı geldi a canım
Baktıkça hüsn-ü ânına hayrân olur âşıkların
Bana yardan vazgeç derler
Ben ağlarım eller güler, bu da başa gelecekmiş
Ben gamlı hazan
Bende hicrân yarasından da derin bir yara var
Ben gamlı hazan sense bahar dinle de vazgeç
Beni canımdan ayırdı, ah, gönlümü yıktı temelden
Beni kahreder bu kaçışların
Beni sev ruhumu sar, kalbime yaslan, beni sev
Benim yarım gelişinden bellidir (Hicaz Türkü)
Bırakıp gittiğin akşam beni ey şûh-i şenim
Bilmem niye bir bûseni sen çok görüyorsun
Bilmiyorum bana n'oldu
Bilsem dönüp geleceksin
Bir ateşim yanarım külüm yok dumanım yok
Bir bahar akşamı rastladım size
Bir bir geçiyor sevgililer gözü yaşlı
Bir çapkına yangınım
Bir dünya yarattım ikimiz için
Bir gün karşılaşsak ayrıldığımız yerde
Bir kere sevdim diye bin pişmân etme beni
Bir nigâh et ne olur hâlime ey gonca dehen
Bir kerre baktın kalbimi yaktın

Bir Leyla bir Şirin bir Aslı gibi
Bir nigâh et ne olur halime ey gonce dehen
Bir rüzgar esti felek mecâlim kesti felek
Bir seni bir gülü öptüm gizlice
Bir yaz yağmuru gibi geçiverdi aşkımız
Boğazında düğümlenen hıçkırık olayım
Boğaziçi şen gönüller yatağı
Böyle kaç yıl geçecek, gözyaşlı gönül kırık
Bu hayatın yükünü kalbimde taşıyamam
Bu ne acı bu ne keder, sus kalbim sus
Bu yara başka yara
Bu yerler ne füsûnkardı
Bülbül güle konar öter
Bülbül ne gezersin Çukurova'da (Hicaz Türkü - Uzun Hava)
Bülbülün çilesi yanmakmış güle
Çaresizim çaresiz
Çatılmış kaşlarınla kime düşman gibisin
Çıksam şu dağların yücelerine
Çok geceler bekledim, belki gelirsin diye
Çok yaşa sen Ayşe
Dediler zamanla hep azalmış sevgiler
Değdi saçlarıma bahâr gülleri
Deli gönül gezer gezer gelirsin
Derdimi arz etmeğe ol şûha bir dem bulmadım
Derdimi ummana döktüm âsumâna inledim
Dil şâd olacak diye kaç yıl avuttu felek
Dil yâresini andıracak yâre bulunmaz
Dün gece ye's ile kendimden geçtim (Hicaz Divân)
Eğilmez başın gibi gökler bulutlu efem
Elâ gözlerine kurban olduğum
El çek tabib el çek yaram üstünden
Elmalıya vurgunum aman
Enginde yavaş yavaş

Entarisi ala benziyor

Erkilet güzeli bağlar bozuyor (Hicaz Türkü)

Eşimden ayrıldım göz yaşım durmaz

Ey büt-i nev edâ olmuşum müptelâ

Ey çerh-i sitemger dil-i nalana dokunma

Ey mehlîka ey gül beden mahvoldu cismim naleden

Fincanı taştan oyarlar içine bade koyarlar

Firkatin aldı bütün neşve-i tâb'ım bu gece

Gamze gamze bir gülüver şimdi

Geceler yârim oldu aman aman garibem

Gel nazlı güzel gel bana can ver gülüşünle

Gemilerde tâlim var (Hicaz İstanbul Türküsü)

Gidem dedim aman yârenlerim darıldı (Hicaz Rumeli Türküsü)

Gitmek mi zor kalmak mı zor

Gitti gelmez bahar yeli şarkılar yarıda kaldı

Gittin de bıraktın beni aylarca kederde

Gölgesinde mevsimler boyu oturduğumuz

Gönlüm yaralı bilmiyorum yar bana n'oldu

Gönlümde açmadan solan bir gülsün

Gönlümün içindedir gözden ırak sevgilim

Gönlümün şarkısını gözlerinden okurum

Gönül penceresinden ansızın bakıp geçtin

Gönül yarasından acı duyanlar

Görmedim ömrümün âsûde geçen bir demini

Gözlerimden yüzün kulaklarımdan sesin silinmedi senelerdir

Gözlerinle konuşsan benimle

Gözyaşımda saklısın, ağlayamam ben

Gül açarken bahçemde, hep hayalin gülümser

Gülmedi şu bahtım gülmedi gitti

Gülşen-i hüsnüne kimler varıyor

Gülünce gözlerinin içi gülüyor

Gün be gün yaşanan o hatırayı unutup bir yana atmak olmaz ki

Haber gelmez gönül virane kaldı

Haberler yollasam seni çağırısam

Hal-i nez'imde acırsın sevdiğim dinle beni
Hançer-i aşkınla ey yâr gönlüm üzre vurma hiç
Hasta kalbimde açılmış kanayan bir yarasın
Hastayım yalnızım seni yanımda
Hastayım yaşıyorum, görünmez hayalimle
Hazân ile geçti gülşen-i bûstan
Hicranla geçen günleri hasretle anarken
Hiçbir şeyde gözüm yok
Hüsnüne güvenme, ey ruy-i mâhım
İçimdeki özlemi uyutamıyorum yâr
İlk aşkı unutmak çok kolay deme
İndim yarin bahçesine gülden geçilmez
İstanbul'da Boğaziçinde Bir Garip Orhan Veli
Kader kime şikayet edeyim seni bilemem
Kalbimde gizli bir sevgi mi arar
Kalb kalbe karşı derler onun için sormadım
Kalmadı bende ne arzu ne gönül
Kapıldım gidiyorum bahtımın rüzgarına
Karanfil oylum oylum
Kaşın gözün şöyle dursun
Kayboldum kaybolan yıllar içinde
Kederden mi neden bilmem sararmış reng-i ruhsârın
Kendine niçin emsal arasın
Kırmızı gülün alı var (Hicaz Rumeli Türküsü)
Kış geldi firak açmadadır sineme yâre
Kim görmüştür güzellerin vefâsın (Hicaz Türkü)
Kim görse seni aşkına hasr-ı emel eyler
Kimseyi böyle perîşân etme Allâh'ım yeter
Körfez'deki üç beş güzel söylesinler şarkı gazel (Hicaz Köçekçe)
Leylâ gibi hıçkırır ve Mecnûn gibi yansa
Madem ki gidiyorsun bırakıp burda beni
Mah yüzüne âşıkânım
Mahmur bakışlı dilberim (Karabiberim)
Martılar ah eder, çırpırlar kanat

Mayadağ'dan kalkan kazlar
Meşesiz dağlarda meleyen kuzu
Muhabbet başına girdim bu gece
Nasıl geçti habersiz o güzelim yıllarım
Ne boş yere yanmışım meğer ben aldanmışım
Ne gelen ne soran var, acı geçti günlerim
Ne günah etse açılmaz iki gönlün arası
Ne küstün bî-sebep öyle
Ne yeşil, ne siyah, ne tozpembedir
Neyleyim köşkü neyleyim sarayı
Niçin a sevdiğim niçin
Niçin bülbül figân eyler bahâr eyyâmıdır şimdi
Niçin şeb ta seher ben zar-zarım
Nideyim sahn-ı çemen seyrini cananım yok
O çeşme kurumuş akıyor artık
Pencere açıldı Bilal Oğlan piştov patladı (Hicaz Rumeli Türküsü)
Pencereden kuş uçtu yandı yürek tutuştu (Hicaz Türkü)
Pencerenin perdesini aç bana göster yüzünü
Pınarın başında su verdin içtim (Ayşem)
Rûyâ gibi uçan yıllar biraz durun, durun biraz
Sana bir buse vermedim diye nasıl kızarsın, istemedin ki
Sana dün bir tepeden baktım aziz İstanbul
Sana olan duyguları bir bilebilse
Sandalım geliyor varda vefa olmaz hiçbir yolda
Sarı kurdelem sarı
Sayd eyledi bu gönlümü bir gözleri âhû
Sazlar çalınır Çamlıca'nın bahçelerinde
Seherde indim ben başa güller sarılmış yaprağa
Sen bu yerden gidele (aman) ey saçı zer
Sen hep beni mazideki halimle tanırsın
Sen saçlarıma koşan aklar gibisin
Senede bir gün
Seneler ne olur üstüme gelmeyin
Seni sevda çiçeğim tac-ı serim

Seni ben unutmak istemedim ki
Seni seven olabilir sen onlara dönüp bakma
Seninle bir son bahar mevsimiydi tanıştık
Sensizliği ben seçmedim ben seçmedim ayrılığı
Sevemez kimse seni benim sevdiğim kadar
Severim cân ü gönülden seni tersâ çiçeğim
Severim her güzeli senden eserdir diyerek
Sevgimizin aşkımızın üstünden
Seviyorum desen de kanmam sözüne
Sevmiyorum seni artık gözlerimi geri ver
Sezdim dargın bakışını dalarken gözlerine
Sigaramın dumanına sarsam saklasam seni
Sîne-i sûzânıma âhım yeter
Sırma saçlı yârimin can bahşederken işvesi
Sislendi hevâ, taraf-ı çemenzârı nem aldı
Solsan da sararsan yine gül pembe dehensin
Son ümidim de bitti kuş gibi uçtu gitti
Sormamışsın hiç kimseden
Söyleyemem derdimi kimseye, dermân olmasın diye
Söyleyin yıldızlar sevgilim nerde
Şarkılar söyle o sahillerde
Şarkılardan fal tuttum ikimize kaç kere
Şu dağlar ulu dağlar etekleri buz bağlar
Şu gelen atlı mıdır
Şu karşıkı dağda bir yeşil çadır
Şu limandan (Yalta'dan) taş yükledim gemim dolmadı (Hicaz Türkü)
Tadı yok sensiz geçen ne baharın ne yazın
Takvimlerden haberin yok mu geçiyor yıllar
Tasdi edeyim yâri biraz da sühânimle
Tel tel taradım zülfünü
Terket beni artık yetişir sende vefâ yok
Terkeyledi gerçi beni ol mâh-cemâlim
Ufuklara yaslanmış yorgun dağlar sırayla

Ülfet etsem yâr ile ağıyare ne
Ümitsiz bir aşka düştüm, ağlarım ben hâlime
Vardar ovası (Hicaz Rumeli Türküsü)
Vazgeçtim, gözlerinden
Verdiğimiz o sözleri, ettiğimiz yeminleri
Yâd eller aldı beni taşlara çaldı beni
Yalan yalan değil pek kolay olmayacak unutmak
Yalancının birine kapıldı kaldı gönül
Yalanmış bülbülün sevgisi güle
Yar saçların lüle lüle
Yaşamak yalan belki yalan delice sevmek
Yeşil gözlerinden muhabbet kaptım
Yeşil gözlerini ufkuma ger ki
Yıllar ne çabuk geçti o günler arasından
Yıllarca yazık boş yere hülyalara daldım
Yine neş'e-i muhabbet
Yine tâb-ı nigâh-ı hayrete eşk-i kühûl çekdim
Yollarına gül döktüm gelir de geçer diye
Yorgun düştüm koklamaktan hayâlini dün yine
Yüceldikçe yüceldi yüce dağlar
Yüreğimde ince sızı
Yürü dilber yürü ömrümün varı
Yüzüm gülse de kızlar içimde yare sızlar
Zalim felek ne felaket verdi başıma
Zannım bu ki cânâ beni kurbân edeceksin

Hicazkâr Makamı

Ağlatıp küstürecekse hep boyun büktürecekse
Aldı beni aldı beni iki kaşın arası
Bahar geldi gül açıldı aşka geldi bülbül şimdi
Be bahçıvan ben bahçemi bellerim
Bekledim fecre kadar gelmedin ah işte güneş de doğdu
Ben sana gönül vereli bak ne hal oldum

Ben sözüne bağlamam bel
Beni sana bağlayan gözlerinin rengidir
Bir yar sevdim Kuşadalı
Çiçekler derleyeyim bir demet eyleyeyim
Çiçeklerin gülüyor sevincinden
Çözmek elinde değil gönlümü senden kadın
Gonca açmaz gül olmaz bahârı yok gönlümün
Gönlümü duçar eden bu hale hep
Gönül derdi çekenleri, gizlice yaş dökenleri
Gül dalında öten bülbülün olsam
Her derde şifâ zülfünü koklar bayılırdım
Hicr-i lebinde yârin bir dil ki oldu nâ-hoş
İnan üzülmedim elvedâ derken
İzmir'in içinde vurdular beni (Hicazkar Türkü)
Kırsa bin tel nâz ile terk-i esâret eylemem
Kulağımdan gitmiyor ninni sesin (Annem)
Leylâ acep neden ses vermiyor feryâdıma
Lezzet almış geçmiyor sevdâyı dildârdan gönül
Mâni oluyor halimi takrîre hicâbım
Mestim bu gece sen de bana mest olarak gel
Nerdesin nerde aceb gamla bıraktın da beni
Oturmuş testi elinde çeşme taşına
Rûhumda neşe hayâle daldım
Sarı mimozamsın sen benim
Senelerce aşkı anmış mahzun kalpler hep aldanmış
Severim her güzeli senden eserdir diyerek
Son aşkımı canlandıran en tatlı emelsin
Söyle güzel sana ne oldu
Şen gözlerinle yüzüme bir baktın
Visâl-i yâr ile mest ol hayâle dalma gönül
Yolları gurbete bağlayan dağlar
Yüzün güllerden ince (Günaydın sevgiliye günaydın)

Hisarbuselik Makamı

Ađlatma yeter ey sebep-i âhım olan uyâr
Ah eylediği serv-i hıramanın içindir
Aklımda sen ruhumda sen
Âlem yüzüne saldı ziyâ âli Muhammed
Aman ey şûh-i nâzende
Arâm edemem yâre nigâh eylemedikçe
Aramızda bir sorun var
Aşk rengi dudağında bir tebessüm ararken
Beni de alın ne olur koynunuza hâtıralar
Bildin mi canım sensin civanım
Bir hâdis e var cân ile cânan arasında
Bir nev-civânsın şûh-i cihânsın
Bir rüzgâr saçlarımı dağıtsa uzak limanlarda
Bir vefâsız yâr elinden ben neler çektim neler
Bu dil seni pek beğendi
Cana can-suzâne sır söyler lîsanmış gözlerin
Daha bilmem kaç mevsim böyle sensiz geçecek
Dalma gönlüm dalma hayâle
Deldi bağrım bülbül-i bî-çâre nâlânın senin
Dök zülfünü meydana gel
Dü çeşmimden gitmez aşkın hâyali
Düştüler birer birer takvimin yaprakları
Elinle ağrımı kestin dilinle sancımı sen
Ey hümâ-yı pâdişâhî ber ser-i bâlâ-yı tû
Ey sünbülî siyeh ber semen
Eyle kerem uşşakına ağlatma aman
Eyyâm-ı bahar erdi yeşillendi çemenler
Gönlüm heves-i zülf-i siyekhâra düşürdüm
Güller ki bütün mevsim usanmış kanamaktan
Hani sevdâya dalıp cennete yaklaştığımız
Hasta gönlüm inledikçe derdime derman mı var
Her şey sana benziyor görünen şu âlemde
Her sözün uşşâka ihsan her kelâmın lûtf-i tâm
İntizâr-ı makdeminle nevbahâr eyler hulûl

Kim olur zor ile maksûduna reh-yâb-ı zafer
Koşturmağa fer kalmadı dizde güzelim gel
Mehtap gece sessiz süzölüp gökte
Mest içinde seyre daldım
Mevlâ'm senin âşıkların devrân ederler Hû ile
Ne beyân-ı hâle cür'et ne figana tâkatim var
Nicedir katlanırım sabrederek hasretine
Rûşen et bezmimi artık gözümün nûru gözün
Rûy-i tû câm-ı tarâb-ı gül-gûn bâd
Sana inansam da inanmasam da (YAĞMUR BAKIŞLI)
Şaşırtıcı sözlerine canım öyle sıkıldı ki
Seneler yel gibi geçti derin izler bırakıp
Seni sevdim bir kere başkasını istemem
Şu karşıdan gelen dilber aşkıma ihanet etti
Uçun kuşlar uçun doğduğum yere
Umulmazdı bu iş senden
Vermemiştir başka hiçbir cinse bak Rabbın eli
Visâlinle safâyâb et aman gel
Vuslata nâil de etse ger felek
Yandım deminden ağyar elinden
Yâr alıp destine peymâne gelir mi bilmem
Yâr olmayacak câm-ı safâyı çekemez dil
Yetmez mi sana bister ü bâlin kucağım
Yine bezm-i ays-ı vuslat dil-i bî-karâre düştü
Yıllardır özlemim hep senin için
Zahm-i sînem hançer-i zerkâr bilmez kim bilir

Hüseyinî Makamı

A Fadimem hadi senle kaçalım
Ağlarım çağlar gibi derdim var dağlar gibi
Aşan bilir karlı dağın ardını
Ay doğarken gecelerden
Bak şu güzel köylüye işte bu kızdır peri
Bu bir Dilek Çeşmesi dediler bana

Ben bir küçücük sevdalı kuştum
Ben gibi sana âşık-ı üftâde bulunmaz
Bir dilberdir beni yakan
Bir gün gelecek ben gibi naçar kalacaksın
Bursanın ufak tefek taşları
Çatlayan dudaklara sararan yapraklara
Çeçen Kızı
Çektim elimi gayri bu dünya hevesinden
Çıkayım gideyim Urumeline (Hüseyini Rumeli Türküsü)
Dumanlı başları göklere ermiş
Edâlı bir yosma karârım aldı
Ezelden âşinânım ben
Fariğ olmam meşreb-i rindânededen
Feryad ediyor bir gül için bülbül-I şeyda
Firkat-i cânan ile nâlân mı oldun ey gönül
Geçti sevdalarla ömrüm ihtiyâr oldum bugün
Gerçek sevgiyi göster, can vereyim yoluna
Gülen gözlerinin manası derin
Güller koymuşsun vazoya
Haticem saçlarını dalga dalga taramış
Havada bulut yok
Hayâl deryâsına ben bâzı bâzı
Hem cemâlin gösterip çekmek olur mu kendini
Her sabah her seher gelir geçersin
Hicrân oku sînem deler
Kasımpaşa kıyıları tersane (Badem Şekeri)
Keklik dağlarda şağılar
Köşküm var deryaya karşı
Leylak takıvermiş saçının tellerine hey
Menekşe kokulu yârim
Meşeli dağlar meşeli
Müheyyâ oldu meclis sâkiyâ peymâneler dönsün
Nedir bu hâletin ey meh cemâlim

O güzel gözlerle bakmasını bil
Rüzgârlara kapılmış kuru yaprak misâli (Gurbet)
Sana öyle hasretim ki (Yunus Gibi)
Sen beni unutmuşsun, yeni dünya kurmuşsun
Senden bilirim yok bana bir fâide ey gül
Senin yazın kışa benzer
Sensizliğe söylendi bütün şarkılar
Sevdiğim cemalin çünkü göremem
Sinemde bir tutuşmuş yanmış ocak olaydım
Söyle rûhum sevdân beni kaç yıl yakacak
Tez geçse de her sevgide bin hatıra vardır
Tutam yar elinden tutam
Varalım kûy-ı dilârâya gönül hû diyerek
Yağdır Mevlâm su
Yağmur yağar taş üstüne
Yanık Ömer her savaştan bir yara taşıyor
Yeniköy'de bir kız gördüm, adı Sarı Zambak'mış
Yeşil ördek gibi daldım göllere
Zaman olur ki anın hacle-i visalinde
Zeytin gözlüm sana meylim nedendir

Hüzzam Makamı

Açmam açamam söyleyemem çünkü derinde
Ada'nın yeşil çamları aşkımıza yer olsun
Ağlaya ağlaya giderim diyor
Akasyalar açarken
Akşam dönüşü geçtim o esrarlı bağından
Akşamın olduğu yerde bekle diyorsun gelmiyorsun
Akşam oldu yine bastı kareler (Hüzzam Türkü)
Aliverin bağlamamı çalayım (Hüzzam Türkü)
Aman dayler yol verin a beyler ben sılama varayım
Arabaya taş koydum (Hüzzam Türkü)
Asker oldum piyade
Aşkın bana bir gizli elem oldu güzel yâr

Aşkınla sürünsem yine aşkınla delirsem
Âvâre gönül yine sensiz hicrâna daldı
Ay öperken suların göğsünü sahilde yıkan
Aylar yıllar geçti yok senden bir haber
Ayrılık ümitlerin ötesinde bir şehir
Bahar oldu beyim evde durulmaz
Balkonda saatlerce düşündüm seni andım
Batarken ufukta bu akşam güneş
Bekledim gelecektin ömre bedel ân gibi
Bekledim yıllarca lakin, gelmedin ey nazlı yâr
Beklerim her gün bu sâhillerde
Beni bırakıp burada gitme güzeller güzeli
Benim şu yollardan üzgün geçtiğim senin yüzünden
Bilirim daha sen pek küçüksün
Bilmem bu gönülle ben nasıl yaşayacağım
Bin hüzün çöktü yine gönlüme akşamlar benim
Bir gülle benim gönlümü gülzâra çevirsen
Bir selam vermeden gelip geçersin
Bir sen kaldın içimde bir de o hatıralar
Bir yangın sonrası şimdi yüreğim
Bir yâre kalır kalbime her nâzlı güzelden
Bir zamanlar maziye bak ne kadar şendik
Böyle mi esecekti son günümde bu rüzgâr
Bu gece son gecemiz (At kadehi elinden)
Bu hazan yine kalbim maziden daha kırık
Bu ne sevgi ah, bu ne ızdırap
Bu yaz geçen günlerimiz hatırandan çıkmasın
Ceviz oynamaya mı geldin odama
Çekemezler sevgimizi bilemezler kalbimizi
Çıkar yücelerden haber sorarım
Çok çabuk geçtik inan sevdanın yollarından
Dargın ayrılmayalım diye koştum sana dün
Değildi böyle evvel tarz ü tavrın bî-karâr oldu
Devâ bulmayacak mı kalbimdeki bu yara

Dîl-hûn olurum yâd-ı cemâlinle senin ben
Dilimi bağlasalar anmasam hiç adını
Dinmiyor hiç bu akşam ne gözyaşım ne acım
Dönsen de artık sevemem seni
Dün gece bir şuhun bezmine gittim
Dün gece mehtâba dalıp hep seni andım
Düriye'min güğümleri kalaylı (Hüzzam Türkü)
Ettiğin cevri bile kendime nimet bilirim
Ey gül-i bağ-ı eda sana oldum müptela
Ey sabâh-ı hüsn ü ânın âfitâb-ı enveri
Gecenin matemini aşkıma örtüp sarayım
Gel yine ceylan gözlüm bana eskisi gibi
Gezdiğim dikenli aşk yollarında
Gönlüm nice bir senden uzak günler saysın
Gönlüm seher yeli gibi daldan dala essem diyor
Gönül durup dururken bir güle uçtu kuş gibi
Gönül verdim bir civâne
Gördüm ki sarmış yârimin etrafını ağıâr
Görmedim uysun felek amalime
Gözüm hasretle giryandır
Gözünün rengini sordum kara sevda dediler
Gurbet elde her akşam battı bağıma güneş
Gül olsam ya sümbül olsam beni koklar mısın
Güneşin kavurduğu
Güzel gün görmedi avare gönlüm
Haleli gözlerin hayale döndü
Hasta kalbimde yanan derdi niçin anlamadın
Hayat budur sevgilim geçenler unutulur
Her gece yollarda gözledim seni
Her gelen gideni aratır derler
Her şey bana göz süzüp baktığın an başladı
Her zaman bir olur mu ey hunrîz nigâhım
Hicrân yine hicrân mı bu aşkın sonu söyle

Hiç mi gülmeyecek benim de yüzüm
Hülyâmı saran hârelî bir çift göze daldım
İçimde bin türlü keder
İçimde kim vardır bir bilebilsen
İndim havuz başına (Hüzzam Türkü)
İnleyen udum mu yoksa ben miyim fark eylemem
Kalbime koy başını doktor nabzımı bırak
Kalbimin sahibi sensin orda yalnız sen varsın
Kalbim kanıyor durmadan en tatlı çağında
Kaleden top atarlar (Hüzzam Türkü)
Kanayan kalbimdeki son yara izi senden
Kederli günlerimde arkadaş oldun bana
Kerem eyle mestane kıl bir niğah
Kıskanırım seni ben
Kuyu da başında testi (Hüzzam Türkü)
Küçük yaşta aldım sazı elime
Küşade talim hem bahtım uygun
Leylâkların hayâlî salkımların emeli
Madem küstün dargındın neden geldin ağladın
Mahzun duruşun âşıkâ bin ömre bedeldir
Mahzûn gönül heyhât, heyhât şâd olacak mı sanıyorsun
Mânâda güzel, ruhta güzel, tende güzelsin
Menekşe gözlerde hiç vefâ yokmuş
Mümkün mü bulmak bu gönlüm seni
Ne bekledim sevgiden ne kaldı bak elimde (Bir hüzzam şarkı gibi)
Ne dökmek istesem yaş var ne çeşmanımda fer kaldı
Neden kaçtın uzaklara
Neşelerle dolmak ister, sevgiyle olmak ister
O siyah gözlerini bir daha olsun göreyim
Olanlar oldu geçti artık sen ne dersen de
Olsa âlem reşk-i gülzâr-ı irem
Ölürsem yazıktır sana kanmadan
Ömrüm seni sevmekle nihâyet bulacaktır

Ömrümüzün son demi son baharıdır artık
Ömrümüzün son saati çalmadan gel ne olur
Özlesem de seni her an
Pişman olur da bir gün dönersen bana geri
Reh-i aşkında edüp kaddimi kütâh gönül
Rüzgâr susmuş ses vermiyor nedendir
Saatlerce başbaşa kaldığımız geceler
Sabrımı gamzelerin sihr ile târâc edeli
Saçın yüzüne değse tenini kıskanırım
Saçların dağılmış, görünmez yüzün
Sen arzu ettin bu ayrılık senden eserdir
Sen de Leylâ'dan mı öğrendin cefâkâr olmayı
Sen neşeden haber ver derdi herkes tanıyor
Sen olmasaydın eğer aşka inanmazdım
Sen sanki baharın gülüsün şen çiçeğimsin
Seni çılgın gibi sevdim yoluna ömrümü verdim
Seni, sesini, gözlerinin rengini unutabilsem
Sesimde şarkısı aşkın figân olup gidiyor
Sevdası henüz sînede gönlüm gibi sağıdı
Sevdiğim dünyalar kadar, gel dese bir gün gel dese (Vesvese)
Seyre daldık gonce-i handânı bir ömür bitti
Solgun durma isteklen seviş açıl çiçeklen
Son hatıra aşkımda kalan bir sarı saçtı
Sonbaharın bizi daldırdığı rûya geçici
Sormadın halimi hiç kalbimin esrarı nedir
Söyleme bilmesinler bu aşkın bittiğini
Sürülmez sefa, çekilmez cefa
Şu göğsüm yırtılıp baksan, dikenler aynı güldendir
Şu yalan dünyayı aşksız geçirme
Tali'im olsaydı yarım olurdun
Talihin elinden oyuncak oldum
Türlü derde ben deva buldum elimle çok zaman

Unuttun mu aşkımıza ettiğimiz yemini
Uzun yıllar ötesinden hatırını sorayım mı
Ümîdini kirpiklerine bağladı gönlüm
Ümitsiz bir bekleyiş hasreti var içimde
Yanıyor mu yeşil köşkün lambası yâr (Hüzzam İstanbul türküsü)
Yar yolunu kolladım, beyaz mendil salladım
Yine bir sızı var içimde akşam oldu diye
Yine yakmış yâr mektubun ucunu
Yitirmişim ben gülümü
Zamanı var ki her bezmim anarsın
Zamanla belki geçer bu aşk da hicrân da

İsfahan Makamı

Etme beyhûde figan vazgeç gönül
Ey tir-i cefâ dîde-i mestânıma değme
Fâriğ olmam eylesen yüz bin cefâ sevdim seni
Fesleğen ekim gül bitti
Gel ey nesim-i sabâ hattı yardan ne haber
Sen de mi hâlâ esir-i zülf-i yâr olmaktadır

Karcığar Makamı

Bana o kadar yakınsın ki seni ben sandım
Benliyi aldım kaçaktan (Karcığar Köçekçe)
Bilmem ki safâ neş'e bu ömrün neresinde
Bir goncaya bir hare niğah eyledi bülbül
Bir gün gelecek sen de beni anlayacaksın
Bir kuş uçmaz kervan geçmez ellerde kalırdım
Bir yareli kuş çırpınıyor sanki telinde
Bu gece çamlarda kalsak ne olur
Bu kış hanım İstanbul'a taşın da
Çayıra serdim postu imanım
Çeşmanı o mehveşin eladır
Dağları hep kar aldı gülleri hep har aldı
Dile düştüm senin yüzünden yine

Gam çekme güzel n'olsa baharın sonu yazdır
Gül açar bülbül öter yaz geçer
Hüsnüne etvarı nazın şan senin
Kara bulutları kaldır aradan
Meclise gelirsın, neş'e saçarsın
Mest oldu gönül gözlerini gördüğüm akşam
O ahu bakışlara bir anda kandın gönül
Senin güzel yüzünü, senin şirin sözünü unutmadım sevgili
Tanburamın ince kıvrak beli var
Unutmadım seni ben her zaman kalbimdesin
Yeşil olur Konya'nın Meram'ı (Konyalı Kız)

Kürdî Makamı

Akşam oldu penceremde
Bülbülüm altın kafeste
Çok geç kalmışız canım, vakit bu vakit değil
Dudaklarında arzu kollarında yalnız ben
Gülü susuz seni aşksız bırakmam
Güz Gülleri
Hiç tatmadım böyle duyguyu
İlkbahara bekle beni demiştin (Okyanus)
Leylâ (Halil Karaduman)
Magusa limanı limandır liman aman aman
Onun olmaya hakkım yok (Tanrım)
Sendeki kaşlar bende de olaydı
Seni andım bu gece kulakların çınlasın
Seninle buluşmamız ne kadar güç olsa da
Seninle tattım ben her mutluluğu
Seven ne yapmaz
Susadım gülüşüne, hasretim gelişine
Ta uzak yollardan
Üzüldüğün şeye bak

Kürdilihicazkar Makamı

Kürdilihicazkar Fası

Âh bu şarkıların gözü kör olsun

Akşam yine gölgenle sabah etti bu gönlüm

Bağa girdim kâmişa su ne yapsın yanmışa

Bahar çiçek çiçek gelince güzel

Başka söz söylemem aşktan yana ben

Ben bir yuvasız kuş gibi çamlarda gezerken

Beni kör kuyularda merdivensiz bıraktın

Bir esmer dilberin vuruldum hüsnüne

Bir gamlı hazânın seherinde ısrâra ne hacet yine bülbül

Bir geceye bir ömür verilir Kanlıca'da

Bir kendi gibi zâlimi sevmiş yanıyormuş

Bir sabah bakacaksın ki bir tânem ben yokum

Bir yaz gecesi Çamlıca mehtâbına geldin

Birlikte bir akşam yine mey-nûş edelim gel

Bitmez tükenmez bu dert ömür diyorlar buna

Bu akşam bütün meyhanelerini dolaştım İstanbul'un

Bu akşam yine dertlerimle baş başa kaldım

Bu ateşi sen yaktın içime gel de sen söndür

Bunca cevrinle gönül ülkesi virâne olur

Cânândan uzak kaldı gönül

Cimri mi cimri bu gönül,eğer severse

Çamlar arasından süzülürken mehtap

Çiçek nedir görmeden bozkırlara dalmışsan

Damlalar damla damla içimde çağlar gibi

Derbeder bir aşıkım yurdum evim viranedir

Derdin ne ise saklama mahrem olayım ben

Dert bende derman sende

Dertleri zevk edindim bende neşe ne arar

Duygular coşuyor çaldığın zaman (Sen vur da tamburun tellerine yâr)

Düşer mi şanına ey şeh-i hûbân

Ehli aşkın neşvegâhı kûşe-i meyhanedir

Emeller aldatıp avutmuş beni

Endülüste Raks

Ey benim baht-ı yârim, gönlümün tahtı yârim
Ey mutrîb-i zevk âşinâ
Ey nâz-ü işve velvele-î şân olan sana
Gel sen bize akşam yine mehtâb görünsün
Geçmesin günümüz sevgilim yasla
Geçti ömrün nev-baharı bülbül olmuş neyleyim
Gidelim Göksu'ya bir âlem-i âb eyleyelim
Girdim yârin bahçesine gül dibinde gül'izâr
Gitmesin hayalin ölürüm dideden
Gittin bıraktın beni gurbet ellerde
Gözlerin mavi mine vuruldum perçemine
Gözü ceylân gözüdür bakışı mestanedir
Gurûb etti güneş dünya karardı
Gül yüzünde güller solsa ağlarım
Gümüş tellerle örsem saçının her telini
Günaydınım narçiçeğim sevgilim
Güneşin battığı yerde bir dönülmez ufka gittin
Hançer-i ebrûsu saplandı dile
Hayatta yalnız serabı var sana olan sevgimin
Her şeyinle güzelsin gönüllerde esersin
Her tel saçı bir ter dudağın değdiği yerdir
Hüzün zaman zaman deli dalgalarla gelir
İçince şarâbı ezelde gönül
İftirâkıdır sebep bu nâle-vü feryâdına
Kalb-i sevdâ-zedeler âh ile daim inler
Koparan sinemi ağıâr elidir
Kurumuş topraklar gibiyim
Meftûnun oldum ey vech-i ahsen
Muntazır teşrifine hazır kayık
Nazında senin özlediğim eski vefa yok
Ne demiştin niçin caydın sözünden
Ne gelen var ne haber var gün uzak yollar ırak
Ne senin aşkına muhtaç ne esirin olacağım
Nereden sevdim o zâlim kadını

Ne o bensiz edebilir ne temelli gidebilir
Ne olur akşamları gelsen otursan yanıbaşına
Nice sevdi nice yandı nice bağlandı gönül
Niçin terkeyleyip gittin a zâlim
Nur salkımısın gül ki, bahar bahtıma yansın
O güzel başını göğsüme koysan
O kadın ah o kadın
Olacak âh olacak o yâr benim olacak (Kürdilihicazkar Tango)
Ömrümce o saf aşkını kalbimde yaşatsam
Öyle dudak büküp hor gözle bakma
Safâlar getirdiniz safâ geldiniz dostlar
Sana ey cânımın cânı efendim
Saymadım kaç yıl oldu sen ellerin olalı
Sen beni bir bûseye ettin fedâ
Sen körfeze geldiğin zaman yıldızlar güler
Sende acep uşşaka eziyet mi çoğaldı
Seni ben ellerin olsun diye mi sevdim
Seni benden alamazlar çünkü benim canım sensin
Seni coşkun suların koynuna mehtap alamaz
Seninle buluşmamız ne kadar zor olsa da
Seninle ey gül-i Ahsen
Sevdası henüz sinede gönlüm gibi sağdı
Sevmek acı bir arzu derler sevilmiyor sevenler
Sîneler aşkınla inler dîdeler mahmûr olur
Son hatıra aşkımda kalan bir sarı saçtı
Sorma bana, nafiye, neler düşündüğümü
Söyle naz mı bu kaş çatış
Söyle neden ağladın neler geldi başına
Şarap koy kadehime kan doldurma bu akşam
Şarap mahzende yılanır
Şavkımısı sana doğru yolların
Şen gözlerine neşe veren bir çiçek olsam
Şimdi hatırdadır mıdır aşık-ı nalan acaba
Uçsun adadan gönlüme sinendeki gamlar

Unuturum diye yorma kendini
Uzun yıllar bekledim hakikat oldu rüyam
Ümidini kirpiklerine bağladı gönlüm
Yalancıdır hep aynalar gir kalbime gör kendini
Yaşlı gözlerimi kuruttum bu gece
Yıldızlara baktırdım fallarda çıkmıyorsun
Yıldızlı semalardaki haşmet ne güzel şey
Yoktur eleme aşkın o parlak seherinde
Yüzüm şen hatıram şen meclisim şen mevkiim gülşen

Mahur Makamı

Mahur Fasıll

Alamam doğrusu dest-i emele
Amman amman Bağdatlı (Mahur Türkü)
Âşıka Bağdat sorulmaz ufukları aşar gider
Ayrılık rüzgârı gönlüme doluyor
Bahar pembe beyaz olur
Ben derdime hiç çare bulmam saki
Ben güzele güzel demem güzel benim olmayınca
Beyoğlunda gezersin (Mahur İstanbul Türküsü)
Bu sevdâ ne tatlı ne tatlı yalan
Bu son şarkımda sen varsın ilk şarkımda yine sen vardın
Çek küreği güzelim uzanalım Göksu'ya
Dün yine günümüz geçti beraber
Düştün yine bir şûh-i sitemkâre gönül vay
Geçti hayâl içinde bunca yıl bir gün gibi
Gittin gideli ben deli divaneye döndüm
Hâlâ kanayan kalbimi aşk ateşi dağlar
Hicrânı açmıştır sînede yara (Sabret Gönül)
Hoş geldin elimize şiir oldun dilimize Bayram gecesi
Hoş geldin gönül bahçeme bahar yüzlüm hoş geldin
İki gözüm sensiz lütfet de söyle
İndim yârin bahçesine
Katınanın elinde makina dikemez ah dikemez (Mahur Kanto)

Ne doğan güne hükmüm geçer
Otomobil uçar gider
Petek petek bal gibisin
Sabâ tarf-ı vefâdan peyâm yok mu
Sabah olsun ben bu yerden gideyim
Serv-i nazı seyret çıkmış oyuna
Setiremin düğmeleri bir sıra - Mahur Türkü
Şarkımı senin için yazdığımı bilseydin
Şimdi bahara erdim, gonca gonca gül derdim
Şu dere yonca (Mahur Türkü)
Şu güzele bir bakın bakışı nur saçıyor
Ver sâkî tâzelendi derdim bu gece
Vur Pençe-i Âlî'deki şemsîr aşkına
Yemenimde hare var (Mahur Türkü)
Yine zevrak-ı derûnum kırılıp kenâre düştü
Yüce dağdan esen rüzgâr sevgiliye selâm götür

Muhayyer Makamı

Ay doğdu batmadı mı
Bahar oldu, düştün dile
Batan gün kana benziyor
Bıçak düşmez belinden efem
Bir elif çekti yine sîneme cânan bu gece
Bir gün sevdiğimi anlayacaksın
Bülbülüm gel de dile
Çayır ince biçemedim soğuk sular içemedim
Çepçevre bahar içinde bir yer gördük
Dağlar ağardı kardan haber gelmedi yardan
Esmerim kıyma bana
Ey ateşi gam bağrımı yak kanlı kebab et
Gezdim yürüdüm dün gece hicranımı yendim
Gideceğim gurbet eldir ya gelinir ya gelinmez
Gözden cemâlin çün ırağ oldu

Her hâlinle her şeyinle güzelsin
İltimas etmeye yâre varınız
İstanbul'dan Üsküdar'a yol gider
İşte seni seven benim
Keklik gibi kanadımı süzmedim
Ne zaman görsem onu ayaklarım dolaşır
Niçin mahzun bakarsın sen bana söyle
Ok gibi hûblar beni yaydan yabana attılar
Sana gül-gonca diyorlar bana şeyda-bülbül
Sarıyer'in ortasında var bir çeşme canım çeşme
Sevdiceğim âşıkını aqlatır
Söğüdün yaprağı narindir narin
Titirer yüreğim her ne zaman yâdına gelsen
Yâdımda o sevdalı yeşil dîdelerin var
Yenilendi derdim neden bilemem
Yetmez mi sana bister-ü bâlin kucağım

Muhayyerkürdî Makamı

Akşam olunca yârelerim sızlar
Akşam yine gölgen, yine gölgen, yine akşam
Ankara Rüzgarı
Artık yeşerecek bir dalım yok
Aşkımınla oynama kumar değildir
Aşkınla yana yana kül olsa da ocağım
Ayrılık ölümden beter
Ayrılık var çıkan falda
Bakışı çağırır beni uzaktan
Bana kollarını uzatsan biraz
Bırakma ellerimi, bırakma yalnız beni
Bir garip yolcuymum hayat yolunda
Bir gülü sevdim bir seni sevdim
Bir gün acı bir rüzgar esiverecek birden
Bir gün dönüp bakınca düşler
Bir kızıl goncaya benzer dudağın

Bunca güzel içinde birisi var ki
Burası Agora meyhanesi
Çökertmeden çıktım da Halil' im aman başım selamet
Çubuğum yok yol üstüne uzatam
Daha benden ayrılmadan başka sevgili buldun
Damarımda Kanımsın
Duydum ki unutmuşsun gözlerimin rengini
Düşen bir yaprak görürsen beni hatırla demiştin
Düşen sarı yapraklara yağan deli yağmurlara
Elbet bir gün buluşacağız
Elveda gençliğim elveda ey hatıralar
Evlerinin önü handır (Muhayyerkürdi Türkü)
Gece gözlüm nerden çıktın karşıma
Gece kirpikli kadın aşkıma siyah bakma
Gönlüm özledikçe görürdüm, hele
Gönül âşık oldu sana
Görünce âşık oldum o güzel gözlerine
Gözyaşım şarap olsa gençliğim harap olsa
Gümüş gerdanlık
Hani o bırakıp giderken seni (Veda Busesi)
Hayat bazen tatlıdır sevenler kanatlıdır
İçin için yanıyor yanıyor bu gönlüm
İki gözüm sensiz lutf et de söyle
Kadehinde zehir olsa
Kapın her çalındıkça o mudur diyeceksin
Kaybolan yıldız gibi çıldıran yalnız gibi
Kendim gurbet elde, gönlüm sılada
Mevsimler yas tutup güller ağlasın
Nazlı bir çiçek gibi
Ne çıkar bahtımızda ayrılık varsa yarın
Ne olursun güzelim sevsen beni
Neyleyim neyleyim ben böyle yâri (Muhayyerkürdi Türkü)
O beni bir bahâr akşamı terkedip gitti

Pembe küçük dudağın söyledi şarkımızı
Rüzgâr söylüyor şimdi o yerlerde bizim eski şarkımızı
Sanırdım gündüzdü onlarla gecem
Sakin bir söz söyleme yüzüme bakma sakın (İntizar)
Senden bana ne kaldı bir hatıradan başka
Sevenler hep ağılarmış
Sevgi deli gönülden gönüle bir akıştır
Sitemler örüyor kaderin ağı
Söz verirsin severek bekletirsin üzerek
Tekrar bana dönsen yine beni sevsen
Unutulmaz adınla dudakta kal sevgilim
Unutulmuş ne varsa sevgiden geri kalan
Uyan ey gözlerim gafletten uyan - Muhayyerkürdi İlahi
Var mı hâcet söyleyim ey gül-tenim
Viran olan kalbimde sevgilimi özlerim
Yalancı dünya yalancı dünya seni n'eylemeli
Yalnız kalan rûhumun acısı çok derindir (Sarmaşık Gülleri)
Yaşamak zevki verir ruhuma sonsuz kederim
Yıllar sonra rastladım çocukluk sevgilime
Yıllardır aramızdaki sevgimiz hep yalan mıydı
Yine bahar oldu, coştı yüreğim
Yüce dağdan esen yelden (Gül Dudaklım)

Nevâ Makamı

Nevâ Saz Semaisi (Yusuf Ziya Paşa)
Nevâ Kâr
Ben yürürüm yâne yâne aşk boyadı beni kâne
Birlikte bu akşam çıkalım seyre civanım
Elbet gönüllerde sabah olacak
Hicrân gönül belâsın
Yine bağlandı dîl bir nev-nihâle

Neveser Makamı

Bahar geldi yeşillendi çemenler
Ey gözleri âhu misal
Diyemem sine-i berrâkı semenden gibidir
Köpürsün bâdeler, peymâneler, fevvâreler gelsin
Nale-i can-gâhı canan duymuyor

Nihavend Makamı

Acıyaydı bana bir kerrecik ol gonca femim
Affetmem asla seni
Ağlamakla inlemekle ömrüm gelip geçiyor
Ah İstanbul İstanbul olalı
Ahımı hicranımı sakladım gizli tuttum
Ahter-i düşkün garib-i aşık-ı âvâreyim
Aklımda sen fikrimde sen
Aman avcı vurma beni (Nihavend Türkü)
Anla artık, anla beni (Son Mektup)
Anlatamam bu aşkın hikâyesi derindir
Aşk bu değil yapma güzel
Aşk nedir nasıldır bilen var mı
Aşka gönül vermem, aşka inanmam
Aşk böyledir, aşk böyledir âşıkı sevda söyletir
Aşkım bahardı, ümitler vardı
Aşkımın ilk baharı, ilk heyecanım benim
Aşkın susuz bağında pınar gibi çağlarım
Ateş olup yaksan da
Ay beyaz deniz mavi eğlenin kızlar
Ayrıldı gönül şimdi yine bir tek eşinden
Ayrılmak ne kadar zor, unutulmak çok acı
Bahar bitti, güz bitti artık bülbül ötmüyor
Bahar geldi gül açıldı
Bahar gelmiş neyleyim neyleyim baharı yazı
Bahar meltemidir başımda esen
Baharda bu yıl bir melâl var hüznün gibi

Bahçemde açılmaz seni görmezse çiçekler
Bakışların derin derin (Nihavend Tango)
Bakmıyor çeşm-i siyâh feryâde
Bana aşkı soruyorsun aşk yaşanır anlatılmaz
Bekledim de gelmedin
Ben bûy-i vefâ bekler iken sûyi cemenden
Ben de gönül çektim eskiden
Ben solmuş bir yaprak gülün dalında (Nihavend Tango)
Benim gönlüm sarhoştur yıldızların altında
Biliyorsun bir zamanlar seni ne çok seviyordum
Bilmem bu gönülle ben nasıl yaşayacağım
Bin gül çıkarırdım sana kalbimdeki külden
Bir alev bir ışık senin bakışın
Bir ben sevdim gönülden bir de Mecnun ben kadar
Bir beyaz gül gibisin
Bir demet yasemen, aşkımın tek hâtırâsı
Bir dert gibi akşam suların koynuna indi
Bir gün o güzel şad edecek ruhumu sandım
Bir güneş doğuyor karanlıklardan (Nihavend Tango)
Bir ihtimal daha var, o da ölmek mi dersin
Bir ilkbahar sabahı güneşle uyandın mı hiç
Bir kara gözlüye ay balam tutuşup yanmışam
Bir kerre bakanlar unuttur derdi günahı
Bir ihtimâl daha var, o da ölmek mi dersin
Bir mevsim o yollardan o yaz bahçelerinden
Bir sevqi istiyorum
Bir şarkı duyarsan sevdadan yana
Biraz kül, biraz duman o benim işte (Avni Anıl)
Bir kere bakanlar unuttur derdi günahı
Bir tatlı yalan olsa bile sevmeyi vâd et
Bir yaz günü tanışmıştık
Bugün yine gönlümün bahçesinde gezindim
Bülbül aşıkmiş güle

Büyüleyen gözlerinle yeşil yeşil bakıyorsun
Çamlıca yolunda âşığı kolunda
Çözülme zülfüne ey dil-rûbâ dil bağlayanlardan
Daldan dala uçarım (Çalikuşu)
Denizde akşam
Dil seni sevmeyeni sevmeye lezzet mi olur
Diz çöksem önünde ah niyaz etsem
Doymadım sana ağlarım âh ederek yana yana
Duruşun andırır asil soyunu
Dün gece saz meclisine neden geç geldin
Dün Göztepe'nin neşeli bir âlemi vardı
Dün kahkahalar yükseliyorken evinizden
Düşünürken seni yüzüm gülüyor
Ellerim böyle boş boş mu kalacaktı
Elvedâ bütün hâtıralar, elvedâ bütün gençliğim
Erişti nev-bahar eyyâmı, açıldı gül-i gülşen
Ey güzel İstanbul benim sevgili yârim
Ey ipek kanatlı seher rüzgarı
Ey nihâl-i emelimde sararan penbe çiçek
Felek beni kul eyledi
Felekten saadet çalınmaz cicim
Fikrimden geceler yatabilmirem (Ayrılık - Nihavend Azeri Türkü)
Gece sahilden açıp sandal enginlere biz
Geçti artık güzel günler, kalbimi sardı hüzünler
Geçti hayal içinde bunca yıl bir gün gibi
Geçti ömrüm, yine hâlâ ben o bin derd ileyim
Gel gönlümü yerden yere vurma güzel ne olursun
Gel güzelim Çamlıcaya bu gece
Giderim yolum dağdır, bu ne meyvalı bağdır
Gizli aşk bu söyleyemem derdimi hiç kimseye
Gökyüzünde yalnız gezen yıldızlar
Gönlüm çiçek aşk bağında seçmesini bilmedin

Gönlümle oturdum da hüzünlendim o yerde
Gönlümü başka emellerle avutsaydım
Gönlümün bülbülüsün aşk bahçemin gülüsün
Gönül nedir bilene gönül veresim gelir
Göze mi geldim sen mi unuttun
Gözleri aşka gülen taze söğüt dalısın
Gözlerin bir aşk bilmececi sorar gibi
Gözlerini gözlerimden ayırma hiç
Gözlerinin içine başka hayal girmesin
Gurbete düştüğüm günlerden beri
Gülmedi bahtım yine bu sevda bitti yazık
Gündüzüm seninle gecem seninle
Günlerdir içime çöktü ayrılık
Güzel bir göz beni attı bu derin sevdaya
Hani yosun rengi gözlerin olacaktı senin
Hatırla ey peri o mesut geceyi
Hatırla ma'ziyi mes'udu sen de ben gibi yan
Hatırla sevgilim o mesûd geceyi
Hatırlar mısın beni bir zamanlar
Hayal içinde akıp geçti ömrü derbederim
Hep ağlattı beni kaderim
Hep sen geleceksin diyerek
Hüsrânla gönül hep inler
İssız gecede ben yine hicranı düşündüm
İçimde nice uzun yılların özlemi var
İlk aşkım tek güneşim
İnan ki kimse bana senin gibi bakmadı
İnleyen nağmeler rûhumu sardı
Kaçsam bırakıp senden uzak yollara gitsem
Kaderimde hep güzeli aradım
Kalbe dolan o ilk bakış unutulmaz unutulmaz
Kalbimin sahibisin

Kalplerden dudaklara yükselen sesi dinle
Kanatları gümüş yavru bir kuş
Kandilli yüzerken uykularda
Kanımda kıvılcım canımda ateş
Karşıyaka'nın bulutu beri yakayı bürüdü
Kız sen İstanbul'un neresindensin (Nihavend Fantezi)
Kız sen geldin Çerkeş'ten
Kimseye etmem şikayet ağlarım ben halime
Kirpiklerinin gölgesi güllerle bezenmiş
Koklasam saçlarını bu gece tâ fecre kadar
Körfezdeki dalgın suya bir bak, göreceksin
Leylakları sümbülleri soldurdun gonca gülleri
Mehtâba bürünmüş gece
Menekşelendi sular, sular menekşelendi
Meni attın ay kız ay kız ataşa (Nihavend Azeri Türkü)
Mihrabım diyerek sana yüz vurdum
Mümkün mü unutmak güzelim neydi o akşam
Ne bildim kıymetin ne bildin kıymetim
Ne dert kalır ne hüznün bir sudur akar zaman
Ne geçen günleri yâd et ne de âtilere kan
Ne zaman geleceksin bu kaçınıcı bahar
Neden bilmem bu iptilâ
Nerelerde kaldın ey serv-i nazım
Özlediğim şarkısın kulaklarımda
Ruhsârına aybetme niğâh ettiğimi
Rûhuma gecenin mâtemi doldu
Saçlarına bağlanalı ey peri
Sana bilmem ki neden hiç doyamam
Sana gizli bir diyeceğim var
Sana nerden gönül verdim (Nihavend Tango)
Sarahaten acaba söylesem darılmaz mı? (Tereddüt)
Sen benim gönlümde açan son güldün
Sen göğsüme taktığım sevgili gülsün
Sen kimseyi sevemezsin sevmeyeceksin, sevmeyeceksin

Seni sevmek sana yanmak senin olmak dileğim
Sensiz her gecenin sabahı olmayacak sanırım
Sevdikçe seni ömrüm artar ey yâr
Sevgilim desen bana aşıkım inan sana
Sevil neşelen sevme yanarsın
Sisli bir hayal gibi içimde hatıralar
Susamış topraklar gibi gönüller
Süzül güzel süzül de gel
Süzüp süzüp de ey melek o çeşm-i nim habını
Şarkılar seni söyler, dillerde nağme adın
Şu gönlümü yaralayan bu bahtımı karalayan (Sizden Biri)
Şu güzeller güzeli yâr gibi geldi bana
Taç olsan başıma takmayacağım
Ufacıktın tefeciktin
Unutmadım seni bir an
Unutturamaz seni hiçbir şey unutulsam da ben
Üç yıl beni sevdanın ipek saçları sardı
Üsküdar'a gider iken aldı da bir yağmur (Kâtibim - Nihavend İstanbul Türküsü)
Vücûd ikliminin sultânı sensin
Yâ Rab kalbimin sâhibi nerde
Yağmurlardan buluttan, rüzgârlardan izlerim
Yâr senden kalınca ayr
Yaz günleri en tatlı hayaller gibi geçti
Yemeni bağlamış telli başına
Yıllar var ki biz seninle
Yıllardır bekliyorum bir gün dönersin diye
Yılları durduracak güneşi doğduracak
Yine bu yıl ada sensiz içime hiç sinmedi
Yine hazân mevsimi geldi
Yok başka yerin lûtfu ne yazdan ne de kıştan (Kalamış)
Yücelse arşına ruhum senin kemalindir
Yüreğime kör düşümler atılmış
Zülfün görenlerin hep bahtı siyâh olurmuş

Nikriz Makamı

Elmas senin yüzün gören

Yalova'nın şen kızını kandıralım alalım

Nişaburek Makamı

Nişaburek Saz Semaisi (Seyyid Ahmet Ağa)

Aşk fısıldar sesin

Ayrılık yarı ölmekmiş

Bir kerre yüzün görmeyi dünyâya değişmem

Bir söz dedi ki canan keramet var içinde

Ey gül ne acep silsile-i müşg-i terin var

Görmek ister daima her yerde çeşmanım seni

İftirakınla efendim bende takat kalmadı

Mes-i nazım kim büyüttü böyle bi-perva seni

Varsın gönül aşkınla harab olsun efendim

Nühüft Makamı

Şitâb-ı bâd-ı sabâ sû-be-sû çemen-be çemen

Pençgâh Makamı

Hem Sohbeti Dildar İle Mesrur İdik Evvel

Müştâk-ı lebet şeker fûrûşem

Pây-i Yâre Düşmeye Ağyardan Nevbet Mi Var

Pençgah Mevlevi Ayini 1. Selam

Rast Makamı

Rast Fasıl

Rast Kâr-ı Nâtık

Açılan bir gül gibi gir kalbe gönül gibi

Ağlasam her lâhza hakkım yok mudur

Âmed nesîm-i sûbh-u dem

Anlatayım hâlimi dildâre ben

Aşk denilen ataşe yanalım mı

Âşık oldur kim kılar cânın fedâ cânanına

Aşkım güzel cananım güzel
Aşkın içimde rüya kalbimde duya duya
Ay gülsün ufuktan sana, sen bak ona gül de (Rakkase)
Aylar geçiyor sen bana hâlâ geleceksin
Bahar gelir bülbül öter
Baharın gülleri açtı yine mahzûndur bu gönlüm
Bahçende safa hükmediyorken solayım
Bahçeye indim ki asma salıncak (Rast istanbul Türküsü)
Bana nasıl vazgeç dersin gönül senden vazgeçer mi
Belki bir sabah geleceksin lâkin vakit geçmiş olacak
Ben kalender meşrebim güzel çirkin aramam (Rast kanto)
Ben küskünüm feleğe
Ben yaralı ceylanım yaralı ceylan
Beni gönlüne alsan orda uyuyup kalsam
Benim olsan seni bir gül gibi koklar sararım
Bırak aksın sırma saçın telleri
Bilmem ki nedendir, bana sen hor bakıyorsun
Bin can ile sevdim seni
Bir bakış baktın kalbimi yaktın
Bir bakışla bağladın zülfüne şeyda dili
Bir dâme düşürdü ki beni baht-ı siyâhım
Bir gece ansızın gelebilirim
Bir gönlüme bir hal-i perişanıma baktım
Bir gönül vardı bende henüz aşkı tatmamış
Bir göz aşinalığı var aramızda
Bir yaş gibi gözden süzülüp kalbime aktın
Biz âlûde-i sâgar-ı bâdeyiz
Bu zevk u safâ sahn-ı çemenzâre de kalmaz
Cümle şarkılar yarım gözlerinde bu akşam
Çoktan beri bir kız tanırım ben Sarıyer'de
Darıldın mı gülüm bana
Erdi bahar sardı yine neşe cihanı
Erler demine destur alalım - Rast İlahi

Eski dostlar

Esti nesim-i nev-bahar, açıldı güller subh-dem

Gamdan azade heman dünyada bir meyhanedir

Geçsin günler, haftalar, aylar, mevsimler, yıllar

Gelmez oldu hiç sesin söyle canım nerdesin

Gelse o şûh meclîse nâz ü tegâfûl eylese

Gitmesin gözlerinden pırıl pırıl arzular

Gittiğin yolları yakın sanarak

Gönlümün ezhâr içinde gül gibi dildârı var

Gönül aşkınla gözyaşı dökmekten usandı artık

Gözümde dâim hayâl-i cânâ (Rast Kâr-ı Nev)

Gül ağacı değilim her gelene eğilem

Gül yüzünde görelî zülf-i semen-sây gönül

Gülşende yine âh ü enin eyledi bülbül

Hâb-gâh-ı yâre girdim arz için ahvâlimi

Hani ne oldu aşkımız şimdi bilmem ki nerdesin

Hasret içimde bir kor

Hâtırimdan çıkmaz asla ahd ü peymânın senin

Hayal ufkunda uçan binbir renkler

Hicran olacaksa bu aşkın sonu

Hiçbir şey kâr etmez deli gönlüme

İbrişim örmüyorlar (Rast Türkü)

İçime hep hüznün doluyor

İstanbul'u artık hiç sevmiyorum

Kalbim seni özler yollarını gözler

Kara gözlüm efkârlanma gül gayrı

Karlı dağı aştım geldim

Kim demiş ki sevgiler ayrılıklarla biter

Kimi dertten içermiş kimi neşeden

Kordon boyu seyrine düştü

Leb-i renginine bir gül konsun

Maziyi nasıl taşlara çizmişse denizler

Mevsimler başka başka bahar güzel yaz güzel

Meyhanelerde akşam olunca beni ara

Mey-i lalinle dil mestane olsun
Ne sevincin ömrü varmış ne gün gören çok yaşarmış
Nihansın dideden ey mest-i nazım
O dudaklar yine, yine yaz geldi de bûlbûlleşiyor
Ömrümce hep adım adım
Öyle güzel ki gözlerin, bakmasını bir bilsen
Perişan saçların aşkımın ağıdır
Rast girip fend ile seyretti hümayî (Rast Kâr-ı Nâtık)
Rast Kâr-ı Muhteşem
Reng-i ruhsarına gülgün dediler
Rindlerin ölümü
Rüya gibi her hatıra her yaşantı bana
Saçının tellerine gönlümü taktı kader
Saçların tarumar gözlerinde nem
Sâkî parıldasın şefâk-ı meyle câmımız
Sazın gibi sinem dahi bir nağme-zen'indir
Sen nazla gezerken güzelim güller içinde
Senden ayrı yaşayamam çünkü çok sevdim seni
Senden uzak günlerim zindan oluyor
Seni andım yine kalbimde derin bir sızı var
Seninle düştüm dile aşkın bana bir çile
Sensiz kalan gönlümde bil ki hayât virâne
Sevda ile dillendi bu son şarkı sesinle
Sevdim yine bir nev civan
Sevmediklerinle gönül avutma
Sevmek seni bir suç ise affet günahımı ey sevgili
Sevmekten kim usanır
Sıra sıra siniler (Rast Türkü)
Son aşkımdın sevgilim sen ellere değiştin beni
Söylemek istesem gönüldekini
Şebabet gitti de elden başımdan gitmiyor sevdâ
Şen kuzu gibi (Rast Kanto)
Unut beni kalbimdeki hicrânla yalnız kalayım

Unutulmuş birer birer eski dostlar eski dostlar
Vuslatından gayri el çektim yeter ey bî-vefâ
Yaklaşıyor gün be gün ömrümüz son mevsime
Yalnız benim ol el yüzüne bakma sakın sen
Yana yana kül oldum bir esmere kul oldum (Rast Türkü)
Yemin ettim bir kere dönmem geri bunu bil
Yıllar yılı hep yalvarır dururum
Yine bir gülñihal aldı bu gönlümü
Yok mu cânâ âşika hiç şefkatin
Yoksun bu gece yine zehroldu şarabım
Yoksun diye bahçemde çiçekler açmıyor bak
Yüzündür cihanı münevver eden

Saba Makamı

Saba Fasıl
Bir dalda iki kiraz
Bir esmere aman aman gönül verdim
Bir nigah et kahr ile sen bakma Allah aşkına
Bu akşam yine sensiz yollarda ağladım durdum
Bu aşkın ızdırabı bilmem ne zaman biter
Çok aşğın var diyorlar
Daracık sokakları duman bürüdü
Doymadım ben gençliğime ömrüme
Düş ben gibi bir aşka sadâkat ne imiş gör
Ey bâd-ı sabâ yâr ile vuslat ne zamandır
Gelmiş değil böyle peri
Gûş itdi nay-ı naleler ağaze başladı
Güle sorma, o bilmez aşkı, sevdayı, neş'eyi
Hangi bağın bağbanısan gülüşen
Hayâl-i yâre değme girye dursun
Her seferinde hep böyle koştum sevgiye sevgiyle
Kar etmez ahım sen gülizare
Kınalı keklik idim kanadımı kırdılar
Mendilimin yeşili ben kaybettim eşimi

Neydin güzelim sen güzelim dün gece neydin
Nigâh-ı mestine canlar dayanmaz
Onyedi tek düz mastika içtim (Saba Türkü)
Öyle bir âfet-i yektâ-yı emelsin meleğim
Sabredenler murâdına ermişler
Sahilde saba rüzgârı ağılarken uyan sen
Semt-i dildare bu demler güzerin var mı Saba
Seni herkesten kıskanıyorum
Uzayıp giden o tren yolları
Yeşil yaprak arasında kırmızı gül goncesi (Saba Türkü)

Sazkâr Makamı

Sazkâr Peşrev
Sazkâr Saz Semaisi
Bir dil olacak ol şeh-i hüsnün dîvânesi
Nice bir bülbül-i nâlan gibi feryâd edeyim
Yâr hemîşe dilde sühan, elde saz kârımdır

Segah Makamı

Açılır gonca gül yâr
Ağladım ümitlerim ağyare kurban oldu hep
Ah o gönül hırsızı verir içime sızı
Allı Yemeni (Segah Türkü)
Ayrılık yaman kelime
Bala çiçek açar bahar gelende
Ben bir küçük cezveyim
Benim sen nemsin ey dilber
Ben seni unutmak için sevmedim
Bensiz ey gül gülşen-i âlemde mey nûş eyleme
Bir emele bin âh çeksem
Bir okkacık balım mı var
Bir rüzgârdır gelir geçer sanmıştım
Bülbül taşta ne gezer (Segah Türkü)
Dertliyim ruhuma hicranımı sardım da yine

Derman kar eylemez, ferman dinlemez
Dîl harâb-ı aşkının sensin sebep berbâdına
Dönülmez akşamın ufkundayız vakit çok geç
Düştü enginlere bir ince hüzün
Etti o güzel ahde vefâ müjdeler olsun
Gece sessiz ve karanlık yine herşey uyumuş
Gel gitme kalmasın gözüm yollarda
Gözlerinden içti gönlüm neşeyi
Gurbet içimde bir ok her şey bana yabancı (Buruk Acı)
Güller ve dudaklar
Hayat benzer bir sele üzme canın boş yere
Herkes gitti yalnız kaldım meyhanede
İncecikten bir kar yağar tozar elif elif diye
İzmir'in kavakları (Segah Türkü)
Kapat gözlerini kimse görmesin (Bak yeşil yeşil)
Kırdın ümidimi yıktın şu gönül lânesini
Köprüler yaptırdım gelip geçmeye (Karam) (Segah Türkü)
Kuş olup uçsam sevgilimin diyarına
Leylâ bir özge candır kara gözlü ceylândır
Menevşe koymuşlar gülün adını
Olmaz ilaç sine-i sad pâreme
Ölürsem yazıktır sana kanmadan
Ruhunda ölen nağmede sevda sesi var mı
Saçın yüzüne değse
Sana da yaptırayım Naciye fildişi tarak
Sana nasıl susamışım anlatamam hasretimi
Seni her dem anıyorum
Sevda yaratan gözlerini her zaman öpsem
Sordum sarı çiçeğe - Segah İlâhi
Sun da içsin yar elinden aşkın peymaneyi
Sûy-i kağıthanede mecnûn misal
Tûtfi-i mu'cize-gûyem ne desem lâf değil
Yemenimin uçları çıkamam yokuşları
Yıllar yağdı saçlarıma mevsimleri sayamadım

Zencir-i aşkın dil-bestesiyim

Zeytinyağlı yiyemem aman

Sultaniyegah Makamı

Al sazını sen sevdiceğim şen hevesinle

Andıkca geçen günleri hasretle derinden

Aşkın karanlık yolunda kaç yıldır yalnız kaldım

Biz Çamlıca'nın üç gülüyüz

Biz Heybeli'de her gece mehtâba çıkardık

Bu gülzârın yine bir nevbahârı

Bu hülyalar diyarında gizli bir zevk düğünü var

Güller açmış bülbül olmuş bî-karar

Kaçıncı fasl-ı bahar bu solar gider emelim

Nihân ettim seni sinemde Ey.! meh-pâre cânımsın

Sen şarkı soylediğin zaman

Sen gittin ya yaşantımın bir anlamı kalmadı

Sevildim sanma, coşup aldanma

Şad eyledi can ü dilimi ruh-i revanım

Suzidil Makamı

Beni ey gonca-fem bülbül sıfat nâlân eden sensin

Bilmedik yâri ki bizden bu kadar gâfil imiş

Cânâ gâm-ı aşkınla perişan gezer oldum

Ceyhun arayan dide-i giryanımı görsün

Ey gonca açıl zevkini sür fasl-ı bahârın

Gül olsam sızsam imbiklerinden

Her bir bakışında neş'e buldum

Ne ol perî gibi bir dilrübâ görülmüşdür

Sûz-i dîlimden yandı ciğerim, sen gelmedin hâlâ

Unutamıyorum, unutamıyorum gecem yok artık gündüzüm yok

Yüz yıl o güzel gözlere baksam yine kanmam

Suzidilara Makamı

Ab ü tâb ile bu şeb hâneme cânân geliyor

Suzinak Makamı

A benim mor çiçeğim

Aylardır gül yüzünü göremez oldum senin

Ayrı düştüm sevgilimden dünya bana dar oldu

Bir günâh ettimse cânâ sûznâk oldum yeter

Bir güzele kul oldum ta gönülden vuruldum

Benim yârem gibi yâre bulunmaz

Cevrin yeter artık bu kadar olma sitemkar

Dokunma kalbime zirâ çok incedir kırılır

Durmadan aylar geçer yıllar geçer gelmez sesin

Edemem kimseye hâlim hikâyet

Ellere uzaktan bak bana yakın gel

Gözlerin bir içim su içim yandı doğrusu

Gözümde bir dem gitmiyor hayalin

Gülüp geçtin ben ağlarken, şimdi sitemin niye

Hasretle yanan kalbime yetmez gibi derdim

Kuzucağım ne kaçarsın benden

Müptelâ-yı derd olan dîller devâdan geçtiler

Ne müşkülmüş seni sevmek sana yâr olmak

Pek özledim o demleri seninle bu yerleri

Pek revadır sevdiğim ettiklerin

Rûz u şeb âh eylemekten çâk-çâk oldum yeter

Saklayıp kalb-i mükedderde seni

Sazın gibi al sinene vur kalbimi inlet

Sen bezmimize geldiğin akşam seher olmaz

Sensiz geceler geçti hayâlât ile bî-hâb

Şimdi uzaklardasın, gönül hicrânla doldu

Yâre tesir eylemişse hâlim, olmuş giryenâk

Şedaraban Makamı

Ah eden kimdir bu saat kuytuda
Düşünür hep seni rûhum düşünür bî-pâyân
Bade-i vuslat içilsin kase-i fağfurdan
Görülmemiş devr-I Yusuf'tan beri hiç böyle güzel

Şehnaz Makamı

Beni âteşlere salan o kapkara siyâh gözler
Bir dilberi sevdim ki güzeller güzelidir
Bir nev-civana dil müptelâdır
Denizin dalgasını bekliyorum dinliyorum
Dîdem yüzüne nâzır, nâzır yüzüne dîdem
Ey dilber-i işvebaz nedir bu sendeki naz
Feryâd ki feryâdıma imdâd edecek yok
Fırsat bulsam yâre varsam
Gönül durmaz su gibi çağlar
Sana ey cânımın cânı efendim kırıldım, küstüm, incindim, gücendim
Söyle niçin benden kaçtın
Vardım ki yurdundan ayağ göçürmüş

Şehnazbuselik Makamı

Küçüksu'da gördüm seni
Gönlüm alamam yüzün göremem

Şevkafza Makamı

Ben esîr-i handenim üftâdenim ey gül-tenim
Cihân leyl-ü nehâr ağlar benim'çün
Ey serv-i gülzâr-ı vefâ
Güllerin karşımda her an solmadan durmaktadır
Sebeb sensin gönülde ihtilâle
Ser-i zülf-i anberini yüzüne nikâb edersin

Tahir Makamı

Tahir Peşrev (Neyzen Salih Dede)
Develer katar katar yayladan iner

Gönül vermişken el çektim güzelden

Sarı Zeybek şu dağlara yaslanır

Tahirbuselik Makamı

Tâhir Bûselik Peşrev (Kemanî Rızâ Efendi)

Açıldı bağçe-i reng-i bûda yâr-ı bahar

Devr-i lâlinde baş eğmem bâd-ı gül-fâme ben

O gül endam bir al şâle bürünsün yürüsün

Uşşak Makamı

Uşşak Fasil

Âheste çek kürekleri mehtâb uyanmasın

Akşam oldu hüzünlendim ben yine

Alışimin kaşları kâre

Aman saki canım saki doldur doldur da ver

Anar ömrünce gönül giden sevgilileri

Arıyı çiçekte balda sevelim

Aşkınla yanan sîneme el sürme yanarsın

Ayva çiçek açmış yaz mı gelecek (Uşşak Türkü)

Bağ-ı hüsnün o güzel gülleri soldu

Baharı beklerken ömrüm kış oldu

Bahçeye indim ki gülleri derem

Bahçevan

Bana hiç yakışmıyor böyle intizâr şimdi

Ben melamet hırkasını

Benimle olmaktan bıktıysan eğer

Beni candan usandırdı cefadan yar usanmaz mı

Bıkmış gibi gönlüm itiyor aşkı içinden

Bir akşam gelmedin insâf etmedin

Bir çapkın elinde oyuncak oldum

Bir gönül hikayesi anlatırdı gözlerin

Bir güneş bahtıma bir gün doğacaktır sanırım

Bir hatıra-yı aşksın unutmam seni

Bir tatlı tebessümün bin vuslata bedeldir

Bu aklu fikr ile Mevla bulunmaz - Uşşak İlahi
Bu akşam gün batarken gel
Bu gece düşün derrnek binbir geceden örnek
Bu imtidâd-ı cevre-ki bahtın şitâbı var
Bu sabah bağda erken gül açtı sen gülerken
Bursalı mısın kadifeli gelin çaydan mı geçtin
Bütün meyhaneler benim olsun (Sarhoş)
Cânâ rakibi handân edersin
Canımın yoldaşı ol gönlüme bin neş'e bırak
Dağda kızıl ot biter, içinde keklük öter
Dağlar dayanmaz eninine dil-i mahzunum
Dalda çıkmış bir elma (Karabiberim - Uşşak İstanbul Türküsü)
Dalında solarken akşamın gülü
Değirmene un yolladım nişanımı dün yolladım
Derdimi anlatırdım ıssız geceler aya
Derdimden anlayan yok halin nedir diyen yok
Dereler çağlar oldu
Dersini almış da ediyor ezber
Duçar-ı hicr-i yar olalı didem ağılıyor
Dünyada biricik sevdiğim sensin
Eledimeledim höllükeledim
Ellerimle büyüttüğüm solar iken dirilttiğim
Elmayı atan bilir oy oy
Esir-i zülfünüm ey yüzü mahım
Fındıklı bizim yolumuz (Uşşak İstanbul Türküsü)
Gamzedeyim deva bulmam
Geçti muhabbet demi ağla gönül yan gönül
Gelmedin bir kerreden mâda neden
Gemim gidiyor baştan yelkenleri kumaştan
Girdim (indim) yarin bahçesine ayvalık narlık
Gitti de gelmeyiverdi
Gittin bu gidiş bence ölümden de beterdi
Gönlüme gir doğ güneşim

Gönlümün bir hali var ki gam değil kasvet değil
Gördüm seni bir gün yeni açmış güle döndüm
Göstermedi bir gün bana bu baht-ı siyahım
Gözlerim uykuyla barıştı sanma
Gözlerin doğuyor gecelerime
Gözlerin hayran bakarmış görmeyip ısrarımı
Gözüm yolda gönlüm darda
Gurbet o kadar acı ki ne varsa içimde
Gurbetten gelmişim, yorgunum hancı
Gül derler gül derler gül derler bana gül derler
Gülen yüzün solmuş sevgilim senin
Güller arasında seni bensiz gören olmuş
Gülzâra nazar kıldım vîrâne-misâl olmuş
Gün ağarınca boynum bükülür
Gün gelir de beni unutursun demiştin
Günler geçiyor gönlümün ezvakı tükendi
Haklısın ne kadar üzsen de beni
Hangimiz düşmedik kara sevdaya
Hastasın zannım vefâ mahzûnusun
Her günüm mazide kalmış günlerimden gün arar
Her mevsim içimden gelir geçersin
Kadifeden kesesi (Uşşak Rumeli Türküsü)
Kalbimi bezledim minnet-ü zevkle dilesen
Kalenin burcu muyam ben bilmem ayıyam
Kırmızı gül demet demet
Kızılıklar oldu mu selelere doldu mu hey
Kimseler gelmez senin feryâd-ı âteş-bârına
Kumruları dinledim susuverdiler
Mehtâplı gecelerde hep seni andım
Menekşe gözler hülyalı bakışları çok manalı
Ne idi ne oldu halim çektiklerim vebalim
Ne mektup ne haber geliyor senden
Ne yaptım kendimi nasıl aldattım

Ne yeşilin ne siyahı gözümde hep gözleri var
Neden hiç durmadan sevmiş bu gönlüm durmadan yanmış
Neler çektim neler cânân elinden
Niçin baktın bana öyle
Ömrümün gülüsün gül ki güleyim
Ömrün şu biten neşvesi tâm olsun erenler
Öte yakaya geçelim
Perişan ömrümün neşesi söndü
Rakkas geldi meydana
Reng-i ruhsârına gülgûn dediler
Sana gönül borcum var ödemek kolay değil
Sanki billur bir pınar kahverengi gözlerin
Salam vermeden gelip geçersin
Sen ey serv-i revân ruhsâr-ı gülgûn
Seni arzû eder bu dîdelerim
Seninle doğan güldür bu gönül ah bu gönül şarkıları
Sevda öyle müşkil ki onu çekenler bilir
Sevdim diye zalim seni beyhude avundum
Sevgi dolu şu gönlüm bir kuş gibi kanatlı
Sevgilim bir tanem gel artık bana
Sigaramın dumanı yoktur yârin imanı (Uşşak Türkü)
Siyâh ebrûlerin durûben çatma
Sokağın ardındayım sabahın dördündeyim
Sönmez artık yüreğimde yanan bu sonsuz ateş
Söyle sevgili, sevgili söyle
Söyleyin güneşe bu gün doğmasın
Şarkılar yazdım sana sazlar seni kısılandı
Şu karşı yaylada göç katar katar
Telgrafın tellerine kuşlar mı konar (Uşşak İstanbul Türküsü)
Yad ile geçmiş zamanı ağlarım
Yalnız bırakıp gitme bu akşam yine erken
Yanakların çiçektir gönlüm bir kelebektir

Yangın olur biz yangına gideriz

Yasemenler dile geldi

Yine gam yükünün kervanı geldi (Uşşak Türkü)

Yürü dilber yürü ömrümün varı

Zulmetle ayrılık bestesi yapan (Geceler)

Yegâh Makamı

A benim gözüm nûru cilveli yârim

Doldur ey sâkî bu Cem bezminde bir gün mey biter

Edersende cefa eğer

Ne gülün rengini sevdim ne de bülbül sesini

Zavil Makamı

Bulunmaz nev-civânsın hem-dem-i ağıyârsın hayfâ

Elâ gözlüm yıktın benim evimi

Üç gün olmuş bu yayladan geçeli

Yörükte yaylasında yaylayamadım

Read more: <http://sarkilarnotalar.blogspot.com/2011/01/suzup-suzup-de-ey-melek-o-cesm-i-nim.html#ixzz4IPpRLMe>

TÜRK MÛSİKİSİ USÛLLERİ

A-Küçük Usûller

1-Nim Sofyân Usûlü

2-Semâi Usûlü

3-Sofyân Usûlü

4-Türk Aksağı Usûlü

5-Yürük Semâi Usûlü

6-Mürekkeb Nim Sofyân Usûlü

7-Devr-i Hindi Usûlü

8-Devr-i Tûrân Usûlü

9-Düyek Usûlü

10-Müsemmen Usûlü

11-Aksak Usûlü

12-Evfer Usûlü

13-Oynak Usûlü

14-Raks Aksağı Usûlü

15-Mürekkeb (Bileşik) Semâi Usûlü

16-Aksak Semâi Usûlü

17-Lenk Fâhte Usûlü

18-Ceng-i Harbi Usûlü

19-Tek Vuruş Usûlü

20-Frenkçin Usûlü

21-Nim Çember Usûlü

22-İkiz Aksak Usûlü

23-Nim Evsat Usûlü

24-Şarkı Devr-i Revânı Usûlü

25-Bektâşî Devr-i Revânî Usûlü

26-Âyin Devr-i Revânî (Devr-i Revân) (Mevlevî Devr-i Revânî) Usûlü

27-Raksân Usûlü (İkinci Raksân-Bektâşi Raksânı)

B-Büyük Usûller

1-Çifte Düyek Usûlü

2-Fer (Fer'i Muhammes) Usûlü

3-Nim Berefsân Usûlü

4-Nim Hafif Usûlü

5-Türk-i Darb (Darb-ı Türki) Usûlü

6-Nim Devir Usûlü

7-Fâhte Usûlü

8-Durak Evferi Usûlü

9-Hezec Usûlü

10-Çember Usûlü

11-Nim Sâkil Usûlü

12-Evsat Usûlü

13-Beste Devr-i Revâni Usûlü

14-Frengi Fer' Usûlü

15-Devr-i Kebir Usûlü (Ve Muzaaf Devr-i Kebir)

16-Remel Usûlü

17-Muhammes Usûlü

18-Hafif Usûlü

19-Berefsân Usûlü

20-Darb-ı Hüner Usûlü

21-Sâkil Usûlü

22-Hâvi Usûlü

23-Darb-ı Fetih Usûlü

C-Dizi Usûller

24-Birinci Çeşit Zencir Usûlü

25-İkinci Çeşit Zencir Usûlü

26-Cihar Usûl

27-Darbeyn Usûlleri

Usullerin Zamanlarına Göre Sıralanışı

A-Küçük Usûller

2 Zamanlı Usûl: Nim Sofyân Usûlü

3 Zamanlı Usûl: Semâi Usûlü

4 Zamanlı Usûl: Sofyân Usûlü

5 Zamanlı Usûl: Türk Aksağı Usûlü

6 Zamanlı Usûl: Yürük Semâi (Sengin Semâi) Mürekkeb Nim

7 Zamanlı Usûl: Devr-i Hindi, Devr-i Tûrân Usûlleri

8 Zamanlı Usûl: Düyek, Müsemmen Usûlleri (Ağır Düyek)

9 Zamanlı Usûl: Aksak, Evfer, Oynak, Raks Aksağı, Mürekkeb Semâi Usûlleri

10 Zamanlı Usûl: Aksak Semâi, (Ağır Aksak Semâi), Lenk Fâhte, Ceng-i Harbi Usûlleri

11 Zamanlı Usûl: Tek Vuruş Usûlü

12 Zamanlı Usûl: Frenkçin, Nim Çenber, İkiz Aksak Usûlleri

13 Zamanlı Usûl: Nim Evsat, Şark-ı Devr-i Revânî, Bektâşi Devr-i Revânî

14 Zamanlı Usûl: Âyin Devr-i Revânî (Devr-i Revân; Mevlevî Devr-i Revânî) Usûlü

15 Zamanlı Usûl: Birinci Çeşit Raksân, İkinci Çeşit Raksân (Bektaşî Raksânı) Usûlleri

B-Büyük Usûller

16-Zamanlı Usûl: Çifte Düyek, Fer', Nim Berefşân, Nim Hafif Usûlleri

18-Zamanlı Usûl: Türki Darb (Darb-ı Türki), Nim Devir Usûlleri

20-Zamanlı Usûl: Fâhte Usûlü

- 21-Zamanlı Usûl: Durak Evferi Usûlü
22-Zamanlı Usûl: Hezeç Usûlü
24-Zamanlı Usûl: Çenber, Nim Sâkil Usûlleri
26-Zamanlı Usûl: Evsat, Beste Devr-i Revânı Usûlleri
28-Zamanlı Usûl: Frengi Fer', Devr-i Kebir, Remel Usûlleri
32-Zamanlı Usûl: Muhammes, Hafif Berefşan Usûlleri
38-Zamanlı Usûl: Darb-ı Hüner Usûlü
48-Zamanlı Usûl: Sâkil Usûlü
60-Zamanlı Usûl: Nim Zencir Usûlü
64-Zamanlı Usûl: Hâvi Usûlü
88-Zamanlı Usûl: Darb-ı Fetih Usûlü

C-Dizi Usûller

- 60-Zamanlı Usûl: Nim Zencir Usûlü
120-Zamanlı Usûl: Zencir Usûlü
124-Zamanlı Usûl: Çehar Usûlü

Darbeyn Usûlleri (Zarbeyn Usûlleri)

[Şarkılar Notalar: Uşşak Makamı Şarkılar \(sarkilarnotalar.blogspot.com\)](http://sarkilarnotalar.blogspot.com)